MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS V: 1.9. 1.11.)
Melk, 1471 Seite 227r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

linguentes ac egros qui ñ uolebant
de lectulo suo se leuare. ille ore suo om
ñes fecit. Audiens hec ipator iratus
mot. iussit idola sua adduci. et dixit
Ite et adorate deos. Ad eos.
meos qui in tanta uobis pietate
habent. et offerte eis sacrificium
ac iecinori. ne malis tormentis ac mul
tis uerberib. truncati capitali sententie
de putentur. Hec dei dixerunt
hec scias ipator nequissime. deos tuos
ñ colim. qui se iuuare ñ possunt. ne
gressus mouent. nec flatus habent
nec sibimetipsis aliqd bonu pstare
possunt. et nos quomodo possumus illos
adorare. qui iam dño ihu xpo disposu
imus seruire. Idola tua que sta
tuisti ñ adoramus. quia nec flatus
habent nec loquit. Hic ipator ira
pletus iussit eos appendi. ac
oib capita detruncari. subdie xpono
mensis octobis. Erant autem fere qui
genti qui uolebant interfici. inter
quos erat beat dominus pstantissi
mus. qui prius qm xam fuerat
cubiculari regis erat. Conuocatis
itaq sanctis dominus omnis xanos q
de numero ei erant dixit ad eos. Fi
lium uidetis hominem sacrilegu. qui
nec deu timet. nec die suae aliqm curam
habuit ut studeat ei de inferno infe
ri liberare. Unde nolite timere ei
malicia. sed timetes eu qui potest
ac animam et corpus mittere in gehenna
ignis ate cordatu uia ad perfecendu quam
q nobis ingerant tormenta. Hum
modi exhortacione finita. accesse
runt duces utq purati supplicia q
libet pati pro noie quem tu no es dig
nus agnoscere. sed hec scias ipissi
me ipator. quia nos deos tuos non
colimus. nec tuis fallacibus sentimus.
Est enim deus meus quem colimus qui cor
da nra cognoscit. et mente nram intel
ligit. quique eam nos de tuis tormentis
eripere potest. Audiens hec maximi
anus ipator ira nimia succensus
iussit eos decollari. Tunc apprehensi
sunt aliqui gripis. et in sua pricia de
ducti. Sanctus uero dominus eu aliqb
decuit ut in ciuitate romana circuiti
festinaret. et alii per flaminea. alii per
aurelia. alii per claudia fugiebant por
tam ab ipsius furoris aspectu. Bti
uero dominus precepit uia claudia. Et
dum uenisset. xv miliario ad uiam
tiburtinam ciuitate missi impissimi m
aximiani ipatoris apprehenderunt eum
iuxta fluuiu sisionis quem in media
platea que dicit uia claudia. et am
putauerunt caput eius. Sanctus u dom
inus mittens manu sua. et apphe
dens caput suu de terra tulisiuit flu
uiu sisione. et quitu est adiactu la
pidis sustulit caput suu ibiq pau
sauit. ubi multi egroti de diuersis
regionib aduenientes sanati sunt.
Post hec autem cum multi egroti audie
tes de diuisis puinciis mirabilia q
fiebant. cuiuetes uenierunt ad eius
oraculu. inter quos uenit quidam egr
alligatus equu suu. et ingressus ante
sepulchru sci dominum. lacrimabiliter
cepit rogare. et bnficia eius de petere
pro tribulacione. et egritudine quam
habebat. Cui subito recepta sam
tate egressus. equu quem dimiserat
ñ inuenit. Cum ad re minus cotri
status. ante sepulchru bti dominum
inuenit. ibiq lacrimans. et pnuis